

Dziausie Lietuviška
RESTAURACIJE:

KANTORAS BANKINIS.

D. T. BOCKAUSKAS

523 W. Spruce Str.

MAHANOY CITY, Pa.

— ♦ ♦ ♦ —

Turi susiesimai su wisiis europeis Bankais. Jau wisi ita persikne, jog suesi piningai per muo tarpininkista, greciuose nesina.

Szimtai tukstantiu

iez wisi szali Ameriko per muo troskis suiczes, kas metas in Europe Lietuwa, Prusia, Austrijai Lenkija, Italija, Rusija ir tt.

Biznio ne darome

su swetimais piningais tikta ka greciozaus isszunozem kai prigoli.

Ne wieno piningai ne prapuoli

Kas in muo rankas sudejo ant patalkimo ir kozname laikis gali cielibutu astimite.

Isz po Kardo.

— Diewas : Nekalto : ne : Apleidzia. —

[Tolesnis trauks]

— Neklausinek, atskrito kitos tikrai kad prisiūti tam regejimui, nes mus Tamozinias (teip wadino budei) szaiden žudau tu wargsa, kaip jis ten wadinasi...

— Edwardas Sternburgas sumike piktas Peleda iszjuokenczei:

— Aciu likimui, kad man daleido sulauktis os wałandos, dadejo nenaudelis u latrisku juoku.

— Mes apie tai zinome, juo kawo wienas izgaujosi:

— Tu neapkenti Sternburgu — ant tawo sweikatos, brokai! winas man szadien labai patinka.

— O kas su mumis galbuti? — juokawo perkritis Peleda:

— Riebus kasnis kirmian ir nieko daugiaus!

Uzmušzik giuli ir sugrižk

in ta vieta už kelu nedelu, o

pamatisi tikta kaufus kirmu

lu nuesta. Newiens giulius ira smarkus ir turi pro a kaip žmogus, delko tik ji ai, o ne giulis turi amžinai giwentie? wissas prigimimas žmogus ira

teip intaisitas kaip ir giuliu. Žmonis ir giuliu mīgė, geria maitinasi, wagta, barasi ir užsimusza wienas kita, tai-gi mazai cionais skiriasi.

Cinines czerkios stukciojo wienai in kita, o iz wisi krasztu susirinkre iszmetos žmonijos gere cionais uz wien kito

wienas izgogudzdui:

— Duociau už tai brangei, kad galecziau dasinotie, kas su munis bus, kaip munise kraujas užstengs?

— O kas su mumis galbuti? — juokawo perkritis Peleda:

— Nuves mus in paslepta

sklepa, kaip esi prizadejesis — tare balso liepiancio perdetinis

skirius kareiwi, issziganusiai budelui.

— Duokit man szakali. Padame jiam, o jis, žinodamas

wisas wetas, nuwedre kareiwi netwirtu žengdamas sian

ru ir gaua iugu karitorium, ir

sustojo prie stipriai uždaritai

durui. Iszmušte ijas, nulipo

siurmas iszuskitais trepais žemini ir inejo in zema sklepa,

chowratiniams, totiniszkiams, grakiszkiams, zidiszkiams ir ab

reiciszkiams.

— Tawo teisibel! kalbejo małuninkas:

— Su giwascia wiskas pa-

sibaigia. Garbe, nekaltibe, do-

ribe kam tie blizgalei? tuom

nieks sawm ne skatiko ne uz-

dirbs. Sziadien iszsuunte wie

na nekalta prieszias jio wala

ir dangiszkas rambes, kada

tuom tarpu mes, kaltieje, saw

sweiki linksmai girsnojam.

Kad už tu buti koke bausme,

teip piktodžiau bediewis-del

ko ta Wisogalinti Esibe neisz

gelbo nekalto?

— Salini, su tuom wisu!

-tare juokdamasis su iszkelun

gi weidu:

— Kaip kraujas gisloze pa-

laus plakes, jau po ...

— Kas ten? —

— Kas ten? — suriko wisi

nublankdami isi baines. Ma-

lininkas priejo prie langa, bet

wos dirstelejo ūkan, atsz ok-

damas suriko:

— Izsdawistel-Pražuwo! n!

murmuroje žmogudzei nama s

apstatinis kareiweis, griebki-

mes už ginklų!

— Neprazuwo da, — szauke

Peleda gedekites jus, szeszka

smertis arba pergalejimas te-

gul buna musu paparcui.

— Tawo kalbedamas szowe

per langa isi piztalietao, o ge-

rati pataike padejo ant wietos

pulke, koki ira dabar

Wel atsides, teip tolau

kalbedas:

— Ar nebuto geriau, kad

eitumem in Prancuzija? Par-

dusios sawo małunia ant lici-

cios, pasidalism piningus ir

leisimes in kelone kaip jum

patinka mano užmanimas?

— Eism paskui tawel rike-

telejo trumpai apsimisilje drau-

gi.

— Wi ados isziskirste,

taikais nematau ne wieno per

tokias dwi nedels, kaip tai

buwo neseniai, kada noreda-

mas nuszuotie du kominin-

liaikas. Kareiwei su kirweis stengesi iszmuſt wartus, kuri ant galu, nuversti no begu no su tr nkusu griuwant ze mea.

Ilgai prieszinosi žmogudzei po wadinsta Peledos grudan- tiems per wartus kareiwiems. Ant galu turejo begtie zu- dani suzuw ir staugdami sulindu in małuna, kur užda- riti turejo palautie baisia musz- tinia. Pasinaudomas isz a- belnos netwarkos, iszje mału- ninkas isz sawo slapwietes, se- do ant arklo ir su staiga per- simusze per muszanzisius ei- las. Keli raitelei leido pas- kui jin, bet toli atsiliko no jio ne ant nelaimes jio arkli li- kos pakirstas gerai palesta kulka, žwengdamas isz skaud- jimo, po juom sugriuo.

Kulkai toji buwo isz piz- talietao Werner, kuris pamates beganti isszileido jin witis. Nemislidamas ikgai, szowe in jin małunkinkas, be nepataike, o Werneris teip stipriai jiam in galwa su kardu smeige, kad be jausmu sugriuo:

Werneris greitai prisoko užriso zaiduli, małunkin, gu- llinceo ant sawo užmuszto ark- lo.

— Geral! gera! reke raite- lai, kurie jau artinosis:

— Sweikinam tamsta, Wer-

ner! bet ka darsi? mums rodo si aprasijo zaisda to nenau- delo!

— Teip, tamistas, twrtai atskrito Werneris-nebut man smagu, kad tas bjauribe teip lengwai isszirkptu. Wisi nu sijouke isz jio miħażidisties ir laikam žmogudžiu wada

widurje, sugrizo iszkelmingai in małuna. Ir eza jau buwo atlikas darbas, nes isz dalias suraiszio, isz dalias suzeisti ir užmuszti žmogudžiu guli ant zemes. Peleda gulejo tarp la- wonu. Iszbliszkes ir drebeda- mas stowje budelis, ziureda- mas in isznaikinima, kuri jio pripažintis padare.

Nuves mus in paslepta

sklepa, kaip esi prizadejesis — tare balso liepiancio perdetinis

skirius kareiwi, issziganusiai budelui.

— Duokit man szakali. Padame jiam, o jis, žinodamas

wisas wetas, nuwedre kareiwi netwirtu žengdamas sian

ru ir gaua iugu karitorium, ir

sustojo prie stipriai uždaritai

durui. Iszmušte ijas, nulipo

siurmas iszuskitais trepais žemini ir inejo in zema sklepa,

chowratiniams, totiniszkiams, grakiszkiams, zidiszkiams ir ab

reiciszkiams.

— Duociau už tai brangei,

kad galecziau dasinotie, kas su

mumis bus, kaip munise kraujas užstengs?

— O kas su mumis gal-

buti? — juokawo perkritis Peleda:

— Riebus kasnis kirmian ir nieko daugiaus!

Uzmušzik giuli ir sugrižk

in ta vieta už kelu nedelu, o

pamatisi tikta kaufus kirmu

lu nuesta. Newiens giulius

ira smarkus ir turi pro a kaip

žmogus, delko tik ji ai, o ne gi

wulis turi amžinai giwentie?

wissas prigimimas žmogus ira

teip intaisitas kaip ir giuliu.

Žmonis ir giulius mīgė, geria

maitinasi, wagta, barasi ir už-

simusza wienas kita, tai-gi

rodos geso szakalus.

Baisus tie urwai buwo nedo-

ribes weta, kur žmogus neat-

simindamas apie žmoguziskuma

su szatu krauju sawo broli zu-

de. Baisus regejimas pa-iro-

de ten iniejsius kruwinu dra-

panu, iszje ijas, nulipo

siurmas iszuskitais trepais žemini ir inejo in zema sklepa,

chowratiniams, totiniszkiams, grakiszkiams, zidiszkiams ir ab

reiciszkiams.

— Duociau už tai brangei,

kad galecziau dasinotie, kas su

Pasakorius.

Apie du broles.

(Paraszi K. Wirbiča.)

Kitados giweno labai dide-loi gurri wienas strelcius, kuris turejo du sunu: wiresnis buvo warden Juozas, o jaunes-nis buvo Jonas ir wiena dukte re warden Ona.

Wiena karta tas strelcius isjezo in nauja parumba ir pa-mati wienam medje kokio tai pauksztis lida. Tada jis li-po in ta medi pažiuret kokin ten gal buti pauksztis, ne kai-kiu inilpo, tuojuas izsleki isz to lido labai dailus pauksztis, o lido rado wiena raudona kiausini nedidesni usz karve-lo.

Tada jis paemta kiausini ir parneszi namon parodit pa-czei ir waikam, nes ne wienas mojino kas tai buvo per kiausini. Teip strelcius iszinti waikus in szkała o pats nusidaw in mesta ir atis-tojo ant tos ulezios, kur prae-na turtinči kucpezi. Ir szi-tai prisiartino kokis tai kup-ciu ir tar:

— Ar tu ta kiausini par-duot turi?

— Teip, — atsaki strelcius.

— Ka tu už jin nori?

Strelcius ne zinodamas wer-tes kiausinio, tari:

— Duosi man ponas szimta raudonuju, tai galesi pasi-int.

Tuojuas tas kupezi uzmo-kejo jiam pinigus, paemi no-jio kiausini ir nuejo.

Tas kiausinis buvo wieno auks.

Kada jis parejo namon su tick pinigus, wisi habi-dziaugesi. Ir teip jis daug kartu pardawi tos paukszes kiausinius, ir ant galto pasto-lo labai turtung žmogum.

Ne pertoli tos giriros gi-weno wienas raganius, kuris iżskaiti sawo raganiszkoje kningos, jog randasi toj gur-riko tokis pauksztis, jog kas su walgie to pauksztis galwa, tai perskaitis misles razta, o kaip suwalgius jio szridi, tai spjaudius auksu. Tada tas raganius atważewo tiesig pas ta strelcius ir tar:

— Cze randasi tokis ir toki pauksztis, tai turi jin man nu-szaut ir ant piet iszkept.

Strelcius ne zinodamas kas-ju perwiens, jis mislio kad-tai kos wirszininkas ant gir-riu, tuojuas nusidaw in ta-nauja parumba ir nuszwoti daftu pauksztis, kuris jin prae-lodino. Tada parnesi ta u-zmusza pauksztis padawi pa-cei ir liepi iszkept.

Kada strelciuviens iszkepi-pauksztis, pastati ant kamine-ko, ir in ta tarpa parbego iez-mokslaines waikai, o kad z-rade motinos grinezio, tuojuas pribego Juozas prie kamino, radias pauksztis peczanka, nusuko galwa ir suwalgi, o Jona pribegias iszluo szirdi ir sawalgi, ir tuojuas welei izsleki in mokslainia.

Kada tas raganius paszauki-kad jiam atneszta peczanką, tada strelciuviens padawi-jam ta kiapti pauksztis, ne-kada jis pamati, jog neira gal-wone szirdies labai perpiko ir paszauki:

— O kur galwa su szirde-padejote?

Strelciuviens numanidama-jog tai waiku darbas, atsa-ki:

— Perpraszau pono, tai ma-no waika fit padari.

Tada paszauki tas raganius strelciuviens, isz kuruji widutine labai pilelio it nore-jo su ije e paczuo.

— Ar zinei ka, nužudink-tu sawi tuojuas waikus, tai asz-duosiu taw keturis maiszus auksu.

Strelcius pasigudejais ant tick piningu, tik ant jio no-ru, tuojuas paszauki sawo du-teri ir liepi paszauki ije bro-lus isz mokslaines namon.

Tada toji mergaita labai nu-ludo, ba ije wiska girdejo ka-tewas su tuom raganius kalbe-jo, nes ne buvo ka darit turejo ejt szaukt sawo brolus ant nu-zudinimo. Tada ijejuejko kiesmirksejje kupezi likos ir apski jems, jog tewas liepi in ten nuneszta. Teip jis be-

tuojuas pareit namon. Tada paemti jie sawo kninges ir leidosi wisi tris namon, o sesuo eidama, paszauki:

— Wedu asz jumi brolei, nes ne zi note ant **ko!**

Ir pradejo griaudzei werkta.

Brolei matidami werkencza-

sesere, labai nusistebio ir pak-tausi:

— Kodel sesuo teip kal-bi?

Tada ije apsaki jems apie-wiska, ka tik tewas su rag-a-nium kalbejo. Brolei matida mi gera szirdi sawo sesutes, ap-sikabino ijaje buczewo ir wi-si-tris neispasakaiti werki, ant-gato brolei paszauki atsiwe-kiandami sawo milema sesu-ies:

— Likkie sweika musu mi-lema sesutia jau daugiau tu-mumine matisi, ejsim kur-mus kojus nezr ir akis wes!

Ir teip persiskiri jie su sa-wi-milima sesute, o kuri ikgai su azarom akisia in jousu-ziurejo, kol suwiz iszniuko jie-akiu.

Ejo juodu ejo keles dienias, ir ant galto priejo koki tai mesta.

Eidami jie per mie-

ten jonas insiūrejas in koki

ten nawstna daigta nuspijuo-ri,

ir szitai žiuri, kur nuspijuo-ri kalkaukai auksu. Tada

jedu labai nusistebio isz to,

ba ne žinjo kas tai gali but,

nes nieko ne paisidami paem-i

ta auksa ir elua tolau,

ir szitai atjeo pas koki tai stu-pku,

kur buvo prikawa tobliczja,

teip Juozas sustojo ir pradejo

skaitai tais zodzeis: „Kas szita-rasztas perskaitis, tau-szest ant mano soto ir priuim karu-na no galwo mano.” Zaln-e-ri, kuri stoweo ten ant war-tos ižgirdia jis skaitanti ta ra-szta, tuojuas paemti jin ir nuga-beo pas karalu.

Tas karalus buvo juo labai

senas, o kad ne turejo ka pa-lukt po sawo smerezei, tai para-szi ant tos tobliczios, ka Juo-zas perskaiti.

Tuojuas po karalaus smerezei likos Juo-zas karalam.

Jonas likias wienas nežino-dams ka pradet, pastoweo wa-

žandele ir ej tolaus, ir szitai

priejo koke tai maza grincuz-

tuojauj ineo in widu, rades-

kokai tai sena boba prasze-ant

stanczios, o boba pa-me-

cius patoga jaunikaiti, tari in-

tar:

— Ar ponas ne matei mano

dukteru?

Kupezius perpikes ant kapi-tono nuwiedi jin in stonia ir

parodi tais tris kumeles ir tar-

ri:

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kumeles labai per-

piko ir tuojuas nuejas pas kara-lu apskundi. O kupezius su

pagialba obulu welei atwerti

ijaus in meringas.

Kaip tik jin apskundi tuo-

juas in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

Aša, wirzelci, ne toks žmogus, idan-

suisiředzmas girczai sawo tawora’!

Arkiti patie pamatti!

Aša, wirzelci, — elgan parakti;

O kap to wisko pahandit!

Tai iz skime da pahandit!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!

Kapitonas matidamas sawo

dukeres in kaledzina, ir ne trukus

iszskaitai sawo tawora’!

— Szitai tavo duktres!</

